O. FIGRELIUS

DISPUTATIO PHYSICA
DE
SERO EIUSQVE VASIS

UBSALIÆ 1661

16 opag. n:o [illegible]

Bibl. Rudb. 671 – anses författad af Rudbeck sjelf. Märklig granskning af Celsius.

D.IV.6
17

Per Hierta

Curiöst fritt privilegium den 9 april 1661, så att detta är nog hans första Tryckt!

Hierta Sale, No 1368

DEO DUCE

DISPUTATIO PHYSICA DE SERO EIUSQUE VASIS

QUAM

Consentiente Amplissimâ Facultate Medica

PRÆSIDE

OLAO RUDBECK.

M. P.

Publicæ eruditorum censuræ submittit

OLAUS FIGRELIUS O-Gothus.

In Auditorio Gustaviano ad diem Junij
Anno 1661.

UBSALIÆ

Ecudebat HENRICUS CURIO Acad. Typographus.

ILLUSTRISSIMO
ET
EXCELLENTISSIMO HERO
AC DOMINO
MAGNO GABRIEL
DE LA GARDIE
COMITI DE LECKOO ET ARENS
BORG, LIB. BARO. IN EKHOLMEN, DO
MINO IN HAPSAL, HELMETT, MAGNUS
HOF, HOJENTORP ET VENNEGARN
REGNORUM SVECIÆ SENATORI A
CANCELLARIO MAGNO, NEC NON VEST
GOTHIÆ AC DALIÆ JUDICI PRO
VINCIALI, ATQUE ACADEMIÆ
UPSALIENSIS CANCELLARIO.

Domino ſuo Celemntiſſim
&
Patrono Magno

Hoc Academicum Exercitium, dev animi affectu, dedicat

O. Figrelius.

Procemium.

APud Xenophontem legitur Hippiam quendam Eleum, post longi temporis moras, Athenas esse reversum, ut praeceptorem suum Socratem iterum audiret. Qui cum animadverteret, eadem Socratem, quae multos jam ante annos ex eo audiverat, repetere, admiratus primùm virum, de cujus doctrinâ & sapientia, tanta esset opinio, veterem cantilenam canere: eo deinde processit audaciae, ut Socratem contemneret, dictis quoque lacesseret. Ne itaque hic in tale hominum genus impingerem, cogitavi nova, prioribusque seculis ignota, in lucem dare, mihique sumere elucidanda atque discutienda, quae â Clariss. Praeside nuper inventa, ocularibus demonstrationibus in conspectu nostro confirmata & illustrata vidi, quorum ignorantia multos in manifestos errores & haesitationes praecipitavit, ac de rebus non dum planè cognitis, aliquid certi pronuntiandum induxit, eo quod argumenta longè quaesita proposuerunt, sequendo potius suum genium, quam morborum veram cognitionem aut curationem. Morbum autem quis expellere potest, nisi evitatis & exclusis causis ipsum generantibus & foventibus? hae porrò nec evitari possunt, nec excludi, antequam cognoscantur. Potissima, autem morborum curandorum ratio, in causarum cognitione consistit. Quocirca est quod nobis in hoc seculo viventibus gratulemur, de nostra hac arte, quae ita adolevit, & per nova additamenta exculta est, ut plus in re anatomicâ, hoc seculo inventum sit, quam forte pluribus retrò seculis è Democriti puteo potuit produci. Quorum in numero, praeclarissima extant ingenia, post Asellium venarum lactearum inventorem, non paucis annis Picquetus & Hornius earundem receptaculi, seu vesicae chyli perspectiores demonstratores. Item Harvaeus, qui non sine judicio, aliorum scriptis credidit, sed oculis fidelibus rerum anatomicarum internunciis, additâ profundâ meditatione, in hisce vehementer desudavit, medicinamque â multis sentibus & spinis repurgavit, scientificè detegendo ac demonstrando motum cordis, exhinc pulsum arteriarum, circularemque sangvinis, per venas, ad cor reditum. Non minori felicitate, Clariss. Praeses, hoc tempus ab ignorantiâ liberavit, quod manifestè ostendunt, primò *ejus vasa serosa hepatis, quorũ inventionem, magno ausu, Bartholinus conatus est sibi adscribi, sed quâ veritatè, apparet ex authoris Epistolâ ad Hemsterhusium, ante tractatum ipsius de vasis serosis hepatis, & ex defensione vasorum serosorum, epistolaquè ad*

ipsum

ipsum Bartholinnm; Secundo *vasa ejus serosa cordis, pulmonum, Mediastini, ventriculi, lienis, Testium, Vteri, lumborum, quæ non solum hic in Sveciâ & Batavia ab iis, quibus ad oculum demonstrata, verum quoque â doctissimis ubique terrarum viris, summo cum applausu excepta sunt, sicut ab ipsorum scriptis patet: præcipuè enim ea celebraverunt, Regius, Prof. Vltraject. Philosoph. natural. edit. 2. Harvejus Londinensium lumen anatomicum, in epistola sua ad amicum, Segerus in dissertatione sua de Lympha, Christianus* Buncke *D. M. Hamburg. in Epistola ad Segerum, Horstius Prof. M. Giessensis, in responsoria epistola ad Bartholinum de Lympha, Rolfinck Profess. Ienens. in tractatu de corde cap. 22. Ger Blasius D. M. Amsterdamensis in comment. super Vesling. Hornius Profess. Leidens. in variis scriptis anatomicis, Skenckius Prof. Ienens. de sero sangvinis c. 4. Charleton Regis Caroli Britann. Medicus, de Oeconomia animalium cap. 9. de Lymphæ ductibus, quibus suum calculum etiam addidit Bartholinus ipse, in defensione vasorum lacteorum & Lymphaticorum contra Riolan. cap. II. dicens:* in felibus, vitulis exploravit O. Rudb. qui magno conatu, hæc vasa exausit. Tertiò *vasa serosa diaphragmatis, costarum, colli, quarum situm in animalibus, canibus videlicet & felibus hìc demonstrare animus est. Quæ omnia, quantum arti nostræ utilitatem ac momentum afferant, clarè exprimunt dubitationes ac hallucinationes majorum, qui hac in re, clarum veritatis lumen nescientes, multa imaginatione concepta, pro veris receperunt. Ex malè enim habita dispositione serosi humoris, in investiganda causa proxima hydropis, quidam omnem ortum hepatis imbecillitati assignarunt, quæ communis multorum fuit sententia; alii ut Paracelsus, sal aluminosum causam hydropis; alii serum per vas breve transire in lienem & ideo bibulum dicebant; alii ex archæo renum provenire contendebant alii aliter, conjecturis freti incertis, in tot abierunt sententias. Proinde Operæ pretium nos facturos existimamus, si quantum ætas, quantum intellectus, quantum memoria suggerit, serum in genere, ac quædam horum vasorum exsculptorum in specie, examinanda aggrediamur, confisi auxilio Dei, quem imploramus, ut ex summa sua benignitate, hisce nostris laboribus annuat. Sit itaque.*

Thes. I.

Thes. I.

HUmorem hunc, intra hæc vaſa, contentum, paulo adcuratius conſideraturi, appellamus ſerum, partim ob ſimilitudinem, quâ cum ſero lactis gaudet, diaphanum enim & aquoſum eſt; partim ob generationem: nam ut in fermentatione lactis, pars craſſior vel caſeus, ſeparatur â ſubtiliori & liquidiori; ita etiam in elixatione naturali ventriculi, pars magis craſſa & terreſtris ſubſtantiæ, mandatur per inteſtina ad excretionem, pars autem ſelectior & tenuior cum chylo ingreditur vaſa ſua ſibi deſtinata.

II. Alias variè ſerum ſumitur, interdum pro humore tenuiori, intra venas, ſangvini commixto, & per venæ ſectionem extrávaſato, interdum pro ſudore aquoſo, ab animalibus & hominibus tranſpirante, interdum pro colluvie occupante hydropicos, interdum pro urina & Lachrymis, & hoc non ſine cauſa, cum videamus hos humores, non parum affinitatis intes inter ſe habere, ut appareant haud in commodè ex eâdem materia, ſc. tenui & aqueo humore oriri, tamen inter ſe differre, prout vel cum variis particulis ſalſis, ſulphureis, terreis commixti, vel â variis organis recepti & delati fuerint, undè ſerum varias acquirit denominationes, quod & Riolanus teſtatur cap. 27. lib. 2. Enchir. Anatom. *Vnicum*, inquit, *ſerum eſſe credo, quod pro vario corruptionis gradu & tincturâ, modo bilioſum, modo viride & lividum atrabilarium, modo lacteum appareat.* Serum dicitur alias, nunc ſeroſa, nunc aquoſa humiditas: jam ſeroſus humor, jam aqua ſeu Lympha, â Generoſo Helmontio latex ſalutaris audit.

III. Serum hoc noſtrum prout in vaſis ſuis ſervatur, *Coloris* eſt expers, tenue, limpidum atque pellucidum,

quando nimirum naturalitèr ſe habet, & conſortium humorum fugit. *Salſum* illud eſſe guſtavimus & percepimus, quia illud in alimentis ſuſcepit.

IV. *Tempus*, quo inchoatur & abſolvitur, determinari tam certè non poteſt. Veriſimile eſt variare illud pro agentis & patientis conditione varia. Nequè *quantitatem* ejus certam & cognitam habemus, non admodum paucum eſſe, evincunt neceſſitas ejus in corpore & utilitas. Sangvis accenderetur niſi frigore & madore humoris noſtri ille ſubinde reſtingveretur. Hinc ex illius defectu, experimur febricitantium æſtus immedicabiles. Hujus conſumptione hecticam introduci author eſt Hippocrat. comment. VI. aph. XII.

V. Quoad *temperamentum* frigidius ac humidius ſangvine eſt. *Subſtantia* autem ejus tenuis eſt, omnesque ſubtilitate humores præit. Nam nec ſangvis adeò tenuis ſubſtantiæ eſt, quanquam anguſtiſſimos tranſit meatus. Chyli ſubſtantiam ſubtilem eſſe, docent lacteæ, eo ipſo ſeri tenuiorem eſſe demonſtrant.

VI. *Materiam* iſti ſuppeditant, cibi & potus multā ſeroſam & aquoſam ſubſtaatiā habentes, fructus nempè & olera (ut fuſius oſtendit Sennert. in inſtit) ex quib9 extrahitur ſerum in ventriculo & inteſtinis, atque unà cum chylo cordi transmittitur, dehinc cum ſangvine, per arterias, ad reliqua viſcera & membra pellitur, quò per poros tunicarum quaſi transcolatur, præcipuè ubi cavitates, aut poroſa viſcera reperiuntur, ibiq; collectum â minoribus ramulis ſeroſorum vaſorum, nec non glandulis, ac indè ulterius, per majora vaſa ſeroſa, ad veſicam lacteam & ductum chyliferum mittitur, undè cum chylo mixtum, iterum ad cor revertitur.

VII. Hinc apparet ſerum, quatenus corpori inſervit, atque cor toties permeat, non aliter ac ſangvis, de novo

ad

ad idem remeat, excrementum vix dici posse. Nam non videmus, qua ratione natura hoc excrementum, si excrementum esset, suo cum detrimento retineat, quæ alias de noxii expulsione magis, quam de proficui receptione est sollicita, potius itaquè illud ad vesicam urinariam, renes aliaq; organa excrementis evacuandis destinata protruderet, quàm ad cor remitteret. Nec perpetuus error esse potest, cumnatura non perpetuò aberret, id quod pulcherrimè demonstrat Helmont.

VIII. Est proindè serum gratus ac benignus corporis humor, in necessarium sangvinis & chyli, tum vehiculum, tum partium omnium hnmectationem & refrigerationem, â natura productus. Inutilis demum censetur, cum per peculiaria vasa, renes & vesicam secernitur, vel per carnes formâ sudoris, vel per nares & oculos &c. vel deniquè per insensibilem transpirationem, secundum Sanctorium, vel per flatus ructus ve ejicitur, & hoc nomine excrementum dici potest.

IX. *Organa, quibus hic humor includitur*, præcipua sunt hæc nuper reperta vasa, quamvis nulla ferè pars corporis sit, quæ puncta serum non reddat: hæc autem vasa vel *oriuntur* in hepate, musculis abdominis, circa vasa cruralia, in sterno, pericardio, circa œsophagum, in corde, pulmonibus, mediastino, Ligamento suspensorio hepatis, ventriculo, liene, testihus maris, fœminæ, utero & lumbis, quorum ampliorem descriptionem cum suis figuris videat benevolus lector in tractatu authoris, Heidelbergæ edito; vel circa lingvam & glandulas colli, in diaphrahmate, ac inter costas ortum suum ducunt, quæ in conspectu & præsentiâ Dn. Thomæ Hees Batavi M. D. meâ aliorumque nuperrimè ab authore inventa ac sœpius demonstrata sunt, quorum delineationem explicationem ac

 figu-

figuras, candidus lector, sub finem disputationis, inquirat. Hæc omnia vasa vehunt illud serum, quod ab omnibus partibus, â quibus derivantur, exstillatum & quasi transcolatum, exprimitur, inque vesicam lacteam illud transfundunt, & hunc cursum observant illa vàsa, quæ sunt infra diaphragma; Illa autem vasa, quæ sunt supra diaphragma, suum serum ductui chylifero committunt, neque varie in hisce ductibus circumfertur, transeundo nempè in aliis â lacteâ ad partes & in aliis â partibus ad lacteam ut Ludovicus de Bilts in vasis serosis hepatis credidit, nimirum serum ferri per vasa, â vesicâ lacteâ in hepar putavit, quem motum tamen valvulæ eorum omninò impediunt. Manifestè v. ab hepate in vesicam movetur, quod ipsi per clariss. Dn. Doct. Hofvenium, in publicâ sectione Roterodami institutâ, ex authoris inventione, demonstratum est.

X. *Usus* non mediocres præstat, quamdiu in venis & vasis continetur, *commune alimentorum sub chylo sangvineque comprehensorum vehiculum existit*, dum scil: â ventriculo & intestinis, in suos aquæ ductus & lacteas, ab iis in axillarem venam, ex illa in cor, â corde in universum corpus per arterias transit, & dehinc aut expurgatur, aut circulo absoluto ad cor revertitur.

XI. Præterea etiam usus ejus consistit in *humectatione & refrigeratione*; non aliter veluti in artificiosis elixationibus, magna humidi tate opus est, ne res potius assentur, quam elixentur: Ita in naturalibus coctionibus, magna humiditatis copia cum alimentis debet permisceri, ut irriget membranas aliasque partes, præsertim musculos, qui ex continuo motu incalescunt, & ni aquosa hæc substantia adesset, exsiccarentur, ac ob ariditatem, ex freseqventia actionis immoti pesisterent. Ita febricitantium fauces exarescunt, ex hujus liquoris defectu. Ex absentiâ etiam hujus

hujus humoris præstantissimi, in febri ardentissimâ, vidit Romæ Bartholinus. *Cor torefactum, pyri tostiinstar, absque ulla pericardii aqua.* Neque ossium Syntaxin, articulos, articulorumque cartilagines deserit, illas enim madore suo lubricat, motumque promovet. Hinc patet hunc humorem æstuantes humores coërcere, sangvinemque madefacere. Neque ipsis porro *alvi fecibus humectandis deest*, quandoquidem & ipsæ humiditate quadam indigent. Præterea etiam *masticationem* alimentorum facilitat. Etenim puamprimùm ori cibus immittitur, illi diluendo inservit atque attenuat, postea in œsophagum detrusus, simili alluvie infectus, eliquationem & elixationem, mediantibus fermentatrice & concoctrice facultatibus, expeditiorem nancifcitur.

XII. Plures adhuc minores ejus usus possumus recensere, quod *gustum* & *vocem* svaviorem reddat, quos facilè quivis ex jam dictis eruere potest, ideo ne simus adeò prolixi, eos sicco transimus pede, atque ad seri incorpore alterationes atque corruptiones nos conferimus.

XIII. Serosus hic humor pro varia dispositione&mixtione varias alterationes induit, ut non immeritò signum simûl & causa corporum tam salubrium, quam in salubrium agnosci queat.

XIV. Veteres, in indagandâ verâ causa hydropis, intenti, hepar omnis hydropis auctorem statuebant. Dicebant enim ab exigua hepatis in temperie *Tympaniten* provenire, quæ est cum venter flatu turgens, tympani modo tinniat; â Majori *Asciten*, quæ ab utris similitudine, quod illa capacitate, tanquam utre, aquosus humor concludatur: â maximâ *Leucophlegmatiam* & *Anasarcam* procreari, quæ universum corpus, pituitoso & seroso humore turgidum, occupant. Et hoc exindè quod hepati, in

san-

sangvificationis opere, super eminentiam & potestatem quasi regiam adscripserunt, ac illo læso, omnem colluviē serosam totius corporis oriri, sunt præterea & aliæ diversorum sententiæ, quot ferè authorum capita, propterea quod nemini illorum, vasa hæc serosa videre contigerit.

XV. Non inviti ergò nos ab eorum sententiâ recedimus. freti αὐτοψία apertorum cadaverum declarantium atque demonstrantium, multis in locis, illæso hæpate, hydropes contingere, teste Bartholino cent. 3. Hist. 83. & Cent. 1. Hist. 2. ubi dicit, *in Anatome Hydropicæ intestina omnia ad dextrum hypochondrium fuisse detrusa, hepar autem â nativa bonitate nihil defecisse.* Proinde nullo sæpè in jecore vitio, hydrops observatur. Sæpe renes, mesenterium, reliquasque partes videmus abscessu, ex seroso humore laborare, jecore florido. Deinde etiam ex particularibus hydropis speciebus, certorum locorum angustis terminis, definitis, potest probari hepar non semper affici: cujusmodi affectus existunt in capite, thorace, scroto, utero &c. idcircò non semper dependet â vitio hepatis, sed potius restagnat in istis partibus aqua ex obstructione vasorum, prope suas proprias glandulas sitorum, quæ vel ruptis aut quovis modo resignatis vasis se profundit, vel sudoris in modum transvehitur, quod clarissimè patet ex binâ observatione authoris in tractatu de vasis serosis cap: 4. & 9. Hi tamen particulares hydropes non infrequentèr in universalem degenerare solent, & tum forsan etiam hepar afficitur.

XVI. Hisce itaque præsuppositis, dicimus serum nostrum peccare *dupliciter*, vel in *Excessu* vel in *Defectu*: quod & Hippocrates innuere videtur aphor. 16. comment. 31. In *Excessu* iterum, tripliciter, per ἀναστόμωσιν, διαπήδησιν

&

& διαίρεσιν, quod contingit, quando aut copioſius generatur, a nimio potu, aut alimentorum frigidorum & humidorum copiâ, plurimum ſubſtantiæ aquoſæ & ſeroſæ in ſe continentium, ſeu vitio efficientis, nempè ob præternaturalem partium diſpoſitionem, vel quia non ſufficienter evacuatur, aut ob viarum, præcipue vaſorum ſeroſorum, emulgentium, ureterum obſtaculum & obſtructionem. Potiſſimùm fit hoc ob intemperiem partium, tum principum, tum miniſtrarum, chylificationi & ſangvificationi deſtinatarum. Huc etiam referri poſſunt Fluctuationes, ventris murmura & colica paſſio, qui affectus ex ſero ebulliente oriuntur, inque flatus attolluntur, unde *Seroſi* creberrimis flatibus vexantur, oriturque hinc literatorum maſtix & malum familiare, affectus hypochondriacus; neque ineptus cenſetur hic humor, cum ſalſedinem plus juſto acquiſiverit, ſcabiem, pruritum, tandemque ſcorbutum progignere, cauſa ſubeſt, quod varias alterationes & mutationes ſuſcipit, ut nunc formâ aquæ, nunc vaporis ſubtilis, nunc ſalis erodentis & penetrantis appareat, atq; hinc inde facile in omnes corporis partes penetrat, & moveri aptus eſt. Varia præterea genera tumorum producit, dum ſc. ille humor, vel excidit ex oſculis arteriarum, vel cum defluit per interſtitia muſculorum & cutis. Multorum adhuc ſymptomatum fons exiſtit, quæ poſſunt è practicis peti.

XVII. Deindè etiam *defectu* peccat, propter nimios evacuationes per diarrhæam, diabeten, gonorrhæam, vomitum, fluxus muliebres, ſudores ſimilesque fluxiones, quæ corpus extenuant, emaciatum atque aridum reddunt. Hinc aliquandò putredinum, æſtuum atque febrium incaleſcentium origo exſurgit.

XVIII. Multi porrò ſunt morbi, qui in hydropem

degenerant ac terminantur, ſic enim aſtmatici, pthiſici, ſplenetici, iclerici quaternarii & ſcorbutici in hydropem ut plurimum incidunt. Atque ſic pro ratione inſtituti, de hac materia dixiſſe ſufficiat.

Corollaria.

I.

Quemlibet humorem, à quolibet elici medicamento purgante probabile eſt.

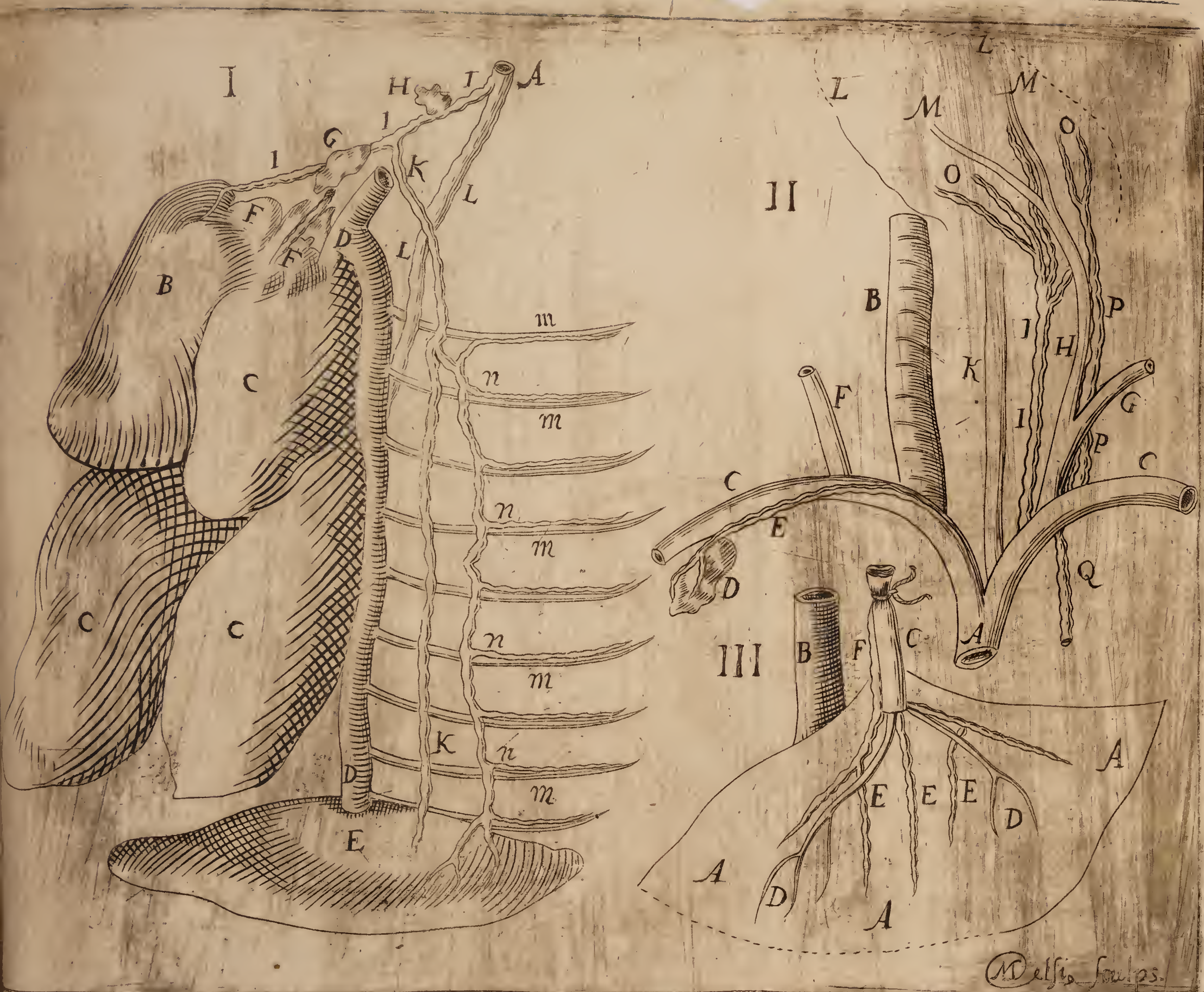
2. *Meritò improbantur medicamenta quæ immodicam variorum combinatione & farragine conſtant.*
3. *Interdum Delectum venarum motus refellit ſangvinis.*
4. *Poſt venæ ſectionem malè ſomnuus & potus omninò prohibetur.*
5. *Qui multum ſudant parum mejunt.*
6. *Surdi ab ortu plerumque etiam muti ſunt.*
7. *Sectio cæſarea in utero, citra medici famæ jacturam, adminiſtrari p teſt.*

Figurarum Explicatio

I. Figur.

A. Pars ductus chyliferi circa axillarem.
B. Cor pericardio inclusum.
CCC. Pulmones ad dextram partem thoracis reflexi.
DD. Arteria aorta cum ſuis ramis intercoſtalibus.
E. Diaphragmatis pars.
F. Pingvedo ac glandulæ cordis pulmonumque.
G,H. Glandulæ parvæ, per quas vaſa ſeroſa I I I tranſeunt.

III.

I
II
III

III. Vasa serosa orta ex pingvedine & glandulis cordis pulmonumque, ac in ductum chyliferum inserta.
K K. Truncus vasorum serosorum intercostalium.
L L. Ductus chyliferus.
m. m. m. m. Ramuli intercostales arteriæ aortæ.
n. n. n. n. Vasa serosa intercostalia, quæ serum thoracis ac musculorum intercostalium excipiunt, atquè per truncum K deferunt in ductum chyliferum A.

II. Figur.

A. Pars venæ cavæ ascendentis.
B. Pars asperæ arteriæ ad dextrum retractæ.
CC. Venæ cavæ rami axillares.
D. Glandula ad axillarem venam dextram sita.
E. Vas hujus glandulæ serosum.
F. Vena jugularis dextra.
G. Vena jugularis sinistra.
H. ramulus hujus venæ ad lingvam tendens.
III. P P. vasa serosa colli.
L L. Musculorum sublingvalium & laryngis locus.
M M. ramuli venæ h.
O O. Vasa serosa, quæ ad musculos sublingvales oriuntur atque suum serum ducunt per vasa I I & P. P. in venam axillarum sinistram.

III. Figur.

A A. pars diaphragmatis.
B. Oesophagus ad dextram revulsus
C. pars venæ cavæ.
D D. Venæ diaphragmaticæ.
E E E. Vasa serosa diphragmatis.
F. Truncus eorundem vasorum.

Eruditiſsimo Iuveni

Dn. OLAO FIGRELIO

Diſputatione publica induſtriam ſuam in Medicinæ ſtudio probanti.

Tanta eſt liberalium artium dignitas & excellentia, ut a ſingulari aliquo ingenio ac brevi ætate initium ſimul ac conſummatio earum exſpectari non poſsit, ſed requirant multorum annorum indefeſsos labores, ſi quid ſolidi ab iis ſperari debeat. Non quidem fraudandi ſunt eruditi in antiquitate viri laude ac gloria, quam ſibi paraverunt perducendo multarum artium ſcientiam ad eam perfectionem, ut adcuratius aliquid in iis ſperari vix forte poſſit. Nulli tamen dubium eſſe debet, quin multa judicio poſterorum dijudicanda & excolenda reliquerint, præſertim in iis artibus, quæ diuturna experientia ac uſu perficiuntur; de quibus verè dicitur, nihil ſimul inventum eſſe & abſolutum. Erecta igitur indoles ad ſtudia eam adferet modeſtiam, ut nec præſidenti animo penitus damnet antiquorum operam, nec naturam humanam ſuumque ingenium pro effœto habeat quodq; nihil laudabile pariat. Nam & noſtra tempora magnæ eruditionis exempla producere poßunt, ſi labore & induſtria cum veteribus certare cœperint. Hæc probe in conſilio habuiſſe videris Doctiſs: Figr:

Figreli Cui cum propositum sit summa opera medicinæ studium excolere, erudita veterum, in hac arte monumenta evolvis, sed audes simul experiri, quid nostrorum temporum ingenia pro perficienda arte medica adferre possint. Probas hac disputatione tua te summo studio anniti ut medicinam a majoribus acceptam auctiorem posteris tradas. Macte esto diligentia tua humani generis ac imprimis patriæ bono servire, ut maturè consequaris optatos studiorum tuorum fructus. Vale

Upsaliæ 1. Junij
Anno 1661.

L. M, q;. adposuit

GUSTAVUS ADOLPHUS
DE LA GARDIE
C. de Leckö,